

населення.

Отже, можна вважати, що проблеми продовольчої безпеки залежать від наступних факторів: від стану вітчизняного виробництва, яке спроможне забезпечити споживчий ринок; імпорту продовольчих товарів, включаючи товари, які можуть вироблятися в Україні і товари, які в Україні вироблятися не можуть; рівня розвитку вітчизняної переробної промисловості; здатності населення різних регіонів України купувати товари, яка нерозривно пов'язана з насиченістю споживчого ринку та рівнем доходів населення.

Необхідність забезпечення продовольчої безпеки України вимагає підтримання відповідного рівня продовольчого самозабезпечення, що передбачає використання державної підтримки вітчизняних виробників сільськогосподарської продукції та вжиття заходів імпортного контролю з метою захисту власних виробників від іноземної конкуренції. Надійність забезпечення продовольчої безпеки полягає як у достатньому самозабезпеченні продуктами харчування, так і в наявності коштів для їх імпорту в необхідних обсягах за умов мінімальної потенційної вразливості продовольчого забезпечення населення в разі виникнення ускладнень з імпортом продовольства (відсутність валюти, зростання цін, ембарго тощо).

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РИНКУ ЗЕРНОВИХ В УКРАЇНІ

***Кулішова Н.С., Кулик А.В., студентки*,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка***

В умовах інтеграції України у світовий економічний простір особливого значення набуває розширення участі у міжнародному поділі праці та пошук стійких ніш у світовій економіці. Враховуючи ту обставину, що однією з провідних галузей міжнародної спеціалізації країни є агропромислове виробництво, зміцнення позицій на світовому ринку агропродовольчої продукції є одним із першочергових завдань держави.

На Світовому ринку зерно займає вагому частку. Він є найбільш досконалим та прогнозованим і забезпечує продовольчу безпеку

* Науковий керівник – Левкіна Р.В., к.е.н., доцент

країни. Ще у 2008 році Україна не входила навіть у десятку виробників зерна у Світі, на відміну від Росії, частка виробництва якої становила 7,2 % і цим самим вивела нашого сусіда на п'яте місце. Але на сьогодні Міністр аграрної політики та продовольства Микола Присяжнюк зазначив що країна в поточному році може зібрати 57 млн. тонн зерна, що стане рекордним за всі роки незалежності. Цим самим наша країна посідає 2 місце на Світовому ринку зерна. Він нагадав що за 2011 рік урожай України склав 56, 7 млн. тонн. За прогнозами Мінагропроду врожай зерна в країні в 2013 році складе 53-54 млн тонн в той час, як у 2012 році він склав 46,2 млн тонн. Експорт зерна в новому сезоні, за його оцінками, складе 26 млн тонн, в той час як в 2012/2013 – 22,8 млн тонн.

За даними Деркомстату зерно України в основному експортується в країни Азії – 53 % (у т. ч. пшениці – 38,6 %, кукурудзи – 33,2 і ячменю – 84,3 %), Африки – 22 % (у т. ч. пшениці – 27 %, кукурудзи – 31,1 і ячменю – 9,4 %) і Європи – 20 % (у т. ч. пшениці – 31 %, кукурудзи – 19,9 і ячменю – 5,2 %). У країни США вивозиться всього 4,1 % зерна (у т. ч. пшениці – 1,5 %, кукурудзи – 15,7 і ячменю – 0,8 %). Причому щороку ці обсяги за материками різні й відзначаються великою варіацією.

Згідно розробленої, галузевої програми "Зерно України – 2015" посівні площі зернових культур в Україні мають становити близько 16 млн. га, у тому числі озимої пшениці – не менше 6,8 млн. га, озимого ячменю – 1,2 млн. га, озимого жита – 0,3 млн. га, кукурудзи – 4,0 млн. га, ярого ячменю – 4,6 млн. га. Виробництво зерна на цих площах за середньої урожайності 43-45 ц/га становитиме у 2015 році близько 71 млн. тонн .

Отже, виходячи з вище сказаного зазначасмо, що Україна поступово розвиває виробництво зернових. Проте для прискорення та поліпшення цього процесу необхідний грамотний підхід до сівозмін, використання високоякісного посадкового матеріалу, своєчасно вносити і обробляти ґрунт, використовувати новітню техніку. Зважаючи на постійне загострення конкуренції на світових агропродовольчих ринках регулююча роль держави повинна бути спрямована на захист вітчизняних виробників від надмірної зовнішньої конкуренції та стимулювання створення конкурентоспроможної аграрної економіки, здатної ефективно інтегруватись у світове господарство.

Саме дотримання цих положень допоможе нашій країні вийти у лідерство на Світовому ринку зерна і стабільно тримати дану позицію.